

Simone Weimans:

‘Ik wil me blijven ontwikkelen’

Voor Verborgen verleden ging Journaal-presentatrice Simone Weimans in Suriname op zoek naar haar wortels. Ze leerde er wie ze is en waar ze precies vandaan komt.

TEKST: BRAM DE GRAAF BEELD: ROLAND J. REINDERS

Programma's zoals *Verborgen verleden* worden door echte vakmensen gemaakt", zegt Simone Weimans. "Net als *Wie is de Mol?*, waarin ik ook te zien was. Dat is voor mij het criterium om ergens aan mee te doen. Ik wil van dichtbij zien hoe ze dat doen, want daar leer ik van en het draagt bij aan mijn ontwikkeling. Jezelf ontwikkelen is een familieding, bleek ook weer uit mijn familiegeschiedenis. De redacteuren van *Verborgen verleden* weten precies in welke archieven ze moeten zoeken. Het is echt een cadeau dat je van ze krijgt. En niet alleen voor mij, ook voor mijn familieleden. Ze zijn allemaal heel benieuwd naar de uitzending. Waar komen we vandaan? En vooral: wie zijn we? Dat is toch de belangrijkste vraag in het leven."

Het is vrijdagmiddag. Simone Weimans (50) zit thuis kranten door te nemen ter voorbereiding van het radioprogramma *Met het oog op morgen*, dat ze die avond zal presenteren. Er is spanning met Rusland over de Oekraïne, *The voice* houdt de gemoederen bezig, en Meat Loaf is overleden. "Ik had al een tijd niets van hem gehoord", zegt ze. "Ik dacht dat hij al lang dood was, hij zag er altijd zo slecht uit."

De presentatrice van *Met het oog op morgen* is ook bekend van het *Journaal*. Ze pakte haar kansen en ontwikkelde zich. Weimans kijkt meestal vooruit en niet terug. "Ook dat is een familieding. Mijn inmiddels overleden vader sprak zelden over het verleden. Op een gegeven moment werd hij ziek en dacht ik: nu komt het. Maar nee."

Heb je door *Verborgen verleden* ontdekt waarom dat zo was?

"Mijn vader stamt af van de marrons, naar het binnen- ▷

A woman with short, dark, curly hair is smiling warmly at the camera. She is wearing a long-sleeved, button-down shirt with vertical stripes in shades of brown, black, and white. She is also wearing a thin gold necklace and small hoop earrings. The background consists of horizontal wooden planks. The lighting is soft and warm, highlighting her features.

*'Nu pas begrijp ik
waarom onderwijs zo
belangrijk was voor
mijn vader'*

PASPOORT

Naam: Simone Weimans

Geboren: 23 november 1971 in Rotterdam

Opleiding: Studeerde een jaar sociologie in Rotterdam, deed daarna communicatiewetenschappen aan de UvA

Privé: Single, woont in Amsterdam

Carrière: Deed op haar twaalfde mee aan het VARA-kinderradioprogramma *De schuurpapier*. Werkte tijdens haar studie bij de Wereldomroep en maakte vanaf 1998 bij de VARA diverse radioprogramma's (o.a. *De ochtenden* en *Radio Kassa*). In 2009 ging ze er televisie bij doen (*Dichtbij Nederland*). Sinds 2011 presenteert ze het *Journal*, sinds eind 2017 elke vrijdag het Radio 1-avondprogramma *Met het oog op morgen* en sinds 2020 is ze vaste invaller bij het *Radio 1 Journal*.

◀ land gevluchte slaven van de plantages. Hij groeide op in het dorp Klaaskreek, maar oorspronkelijk komt zijn familie uit Ganzee. Door de bouw van de Brokopondostuwdam moesten ze in de jaren 50 van de vorige eeuw verhuizen; het gebied werd onder water gezet. Ik wist dat, maar kende de verhalen erachter niet. Wat was bijvoorbeeld de impact op de bewoners? Welke rol speelden mijn familieleden daarin? Ze moesten helemaal opnieuw beginnen. Ze wilden zich daarom

niet bezighouden met de horror van het verleden, zoals de slavernij en het vertrek uit Ganzee. Nu ik dat weet, begrijp ik waarom hij zo weinig vertelde en bepaalde keuzes maakte. En waarom jezelf ontwikkelen en onderwijs zo belangrijk voor hem waren. Hij is niet voor niets onderwijzer geworden.”

Vond je moeder dat ook belangrijk?

“Ja, wat dat betreft pasten ze goed bij elkaar. Ze waren

slimme, charmante mensen. Zij was maatschappelijk werker en groeide op in Paramaribo. Van haar familie wist ik vrijwel niets. Haar achternaam is Schotsborg; waar komt die vandaan? Ook dat is nu uitgezocht. Mijn ouders leerden elkaar in Rotterdam kennen, waar ze allebei rond 1965 naartoe waren gekomen om zich te ontwikkelen en te studeren. Uiteindelijk zijn ze uit elkaar gegaan; mijn vaders intentie was altijd om terug te gaan naar Suriname en het land te dienen. Dat deed hij op z'n zestigste, met zijn nieuwe vrouw. Mijn moeder koos ervoor hier te blijven met ons."

Kijk je wel met plezier terug op het verleden?

"Ik had een heerlijke jeugd in Rotterdam en kom er nog graag, want ik heb er veel familie. In Amsterdam gaan wonen was voor mij gewoon praktischer, omdat ik daar studeerde en het dichterbij mijn werk in Hilversum is. Maar diep van binnen voel ik me nog altijd Rotterdammer. Mijn zus Marga en ik kregen er alle vrijheid. Als er een feestje was, moesten mijn vriendinnen om middernacht thuis zijn, maar meestal begon het dan pas écht. Mijn moeder vond dat geen probleem. Ze liet ons om 0.00 uur gaan en gaf geld mee voor de taxi terug. 'Ik vertrouw erop dat jullie geen gekke dingen doen', zei ze altijd."

En deed je gekke dingen?

"Totaal niet! Op mijn 29e heb ik pas mijn eerste jointje gerookt, haha. Ik vond er niets aan. Juist doordat we zo veel vrijheid kregen, waren we superbraaf. Ik heb nooit de aandrang gevoeld om overmatig alcohol te drinken of iets dergelijks. Terwijl vriendinnen die wel strenge ouders hadden juist van alles uitspookten. We konden alles met mijn moeder bespreken. Dat was heel fijn."

Leerde ze jullie ook kansen te pakken?

"Zeker, we waren heel actief. Al jong stimuleerde ze ons mee te doen aan een experimentele film in Rotterdam. Door die bijzondere ervaring ontstond mijn belangstelling voor de journalistiek. Ik kwam als scholier bij *De schuurpapier*, een jeugdprogramma van VARA Radio. Met een microfoon in de hand kon je iedereen vragen stellen en kwam je overal, zag ik. Dat sprak me erg aan."

Marga is nu een succesvol modeontwerpster, jij hebt een prachtige journalistieke carrière. Is dat

de verdienste van je ouders?

"Het is meer: wat je ziet, neem je over. Mijn moeder heeft ons grotendeels alleen opgevoed. Ze was behoorlijk feministisch, zelfstandig én sterk, zoals veel Surinaamse vrouwen. Die zijn, anders dan veel witte vrouwen destijds gewend waren, vaak alleenstaand. Ze moeten én werken én voor de kinderen zorgen. Het zelfstandig zijn heeft ons ver gebracht. Ik heb nooit gedacht: het gaat mij niet lukken. Mijn moeder is bevriend met *Sesamstraat*-actrice Gerda Havertong, zij kwam geregeld bij ons thuis. Ze was gewoon een vrouw die haar werk goed deed. Als ik ook mijn werk goed deed, was alles mogelijk."

'Juist doordat mijn zus en ik veel vrijheid krijgen, waren we braaf'

Ben je daardoor een rolmodel voor zwarte meisjes?

"Ze spreken me vaak aan en ik krijg mails van ze. Ze kijken tegen me op, zeggen ze, en willen weten hoe ik dit heb kunnen bereiken. Ik vertel hun dan hoe ik het heb aangepakt en dat ze niet bang moeten zijn om uit te spreken wat ze willen bereiken."

Wat wil je zelf nog bereiken?

"Bij het *Journal* en *Het oog* heb ik het erg naar mijn zin, maar ik zou graag meer zelf dingen maken. Daarover ben ik nu in gesprek."

Door *Verborgen verleden* kom je erachter wie je bent, zei je in het begin. Wie ben je?

"Zowel aan moeders als vaders kant was jezelf ontwikkelen heel belangrijk. Ervoor zorgen dat jouw familie en jijzelf een betere toekomst krijgen. En dat je anderen in de gemeenschap omhoogtrekt. Aan mijn moeders kant gaat dat zelfs helemaal terug naar de tijd van de slavernij, zo bleek uit de archieven. Dat ik ook op die manier in het leven sta is een direct gevolg van de keuzes van mijn voorouders. Dankzij de makers van *Verborgen verleden* en de verhalen die zij hebben gevonden over mijn familiegeschiedenis, ben ik mij daar veel meer van bewust."

**Verborgen verleden | zaterdag | 20.35 | NTR | NPO 2
Journal | dagelijks | 18.00 | NOS | NPO 1**

**Met het oog op morgen | dagelijks | 23.00 | NOS | NPO
Radio 1**